

ŠČINKAVEC

Glasiło Večstopenjske šole na Opčinah

Letnik: 2, št. 1, december 2023

ŠČINKAVEC

Glasiilo Večstopenjske šole na Opčinah

Letnik: 2, št. 1, december 2023

(prve tri številke so izšle decembra 2022, aprila 2023 in junija 2023)

Naslovna risba je skupinski izdelek učenk in učencev 3. razreda NSŠ Frana Levstika pod mentorstvom prof. Melanie Kalz

Urednik:

Peter Verč

Grafično oblikovanje:

Helena Volpi

Pri tej številki so sodelovali:

učenke in učenci, ki so podpisani pod posameznimi prispevki, ter referenti na šolah in v vrtcih Julija Berdon, Maria Bisiacchi, Alessandra Jurjevic, Pavel Križman, Lucia Lombardo, Robert Mozetič, Sara Munič, Renata Padovan, Nada Sossi, Katja Spetič, Nicole Sternad in Urška Šinigoj.

Uvodnik

Ščinkavec je spet med nami. Kdo pa je Ščinkavec? In kdo smo pa mi? Najprej k odgovoru na drugo vprašanje, in sicer za tiste, ki v lanskem šolskem letu niste bili del nas. Mi smo vsi, ki oblikujemo veliko skupnost šol in vrtcev openskega večstopenjskega zavoda. Se pravi, da smo otroci in učenci vrtcev in osnovnih šol v Bazovici, na Colu, v Križu, na Opčinah, na Proseku in v Trebčah ter nižjih srednjih šol na Opčinah in na Proseku. Smo pa tudi starši otrok. In smo seveda tisti, ki učimo. In tisti, ki v šolah in vrtcih imamo druge zadolžitve, od vodstvenih nalog do tistih čisto vsakdanjih, a bistvenih opravil, kot so odklepanje vhodnih vrat ali čiščenje prostorov. Vsi smo – pa naj se tega zavedamo ali ne – velika skupnost, če že ne družina.

Kaj pa odgovor na prvo vprašanje? Zelo enostavno: Ščinkavec je naš skupni digitalni časopis. Začel je izhajati lani, zato s to številko je naše glasiilo dopolnilo eno leto.

Hvala vsem, ki ga oblikujete, in hvala vsem, ki ga berete in delite.

Spodobilo bi se, da se glede na praznični čas ta misel sklene z lepimi željami. Pa naj se raje oglasijo naše učenke in učenci, ki, kot je razvidno iz uvodnih prispevkov, niso pozabili, da smo sredi surovega časa. Žal se je eni vojni na našem pragu, tisti v Ukrajini, pridružila še druga na Bližnjem vzhodu. Naj bo zato 2024 leto, ko lepe želje o miru ne bodo zveneje kot prazna in utopična fraza.

Urednik

KAZALO

NSŠ F. Levstik: Vrstnikom, ki se ne morejo veseliti kot mi	3
OV M. Štoka: Obrane oljke je nono Peter odpeljal v torkljo	7
OV U. Vrabc: Vrt po novem krasita dve lipi	8
OV J. Košuta in OŠ A. Sirk: Ob dnevu otrokovih pravic spoznavali različne kulture	9
OV J. Košuta: Z očmi, nosom in usti je oživela in okrasila hodnik	10
OV A. Fakin: Na dvorišču je rigal osel, ki nato ni hotel oditi	11
OŠ F. Bevk: Najlepše je bilo poslušati morske zvoške	12
COŠ P. Tomažič: Po knjižnem sejmu še v koliščarsko naselje	14
OŠ A. Gradnik: V šoli ni bilo učiteljev	16
OŠ A. Černigoj: Spoznali ribiča, obirali oljke, martinovali in obiskali Ljubljano	17
OV M. Štoka: Najsvetlejša zvezda je priklicala dragega gosta	18
OV A. Fakin: Miklavž je kar sam sestavil kuhinjo	19
OV E. Kralj: Miklavž je poklepetal in poslušal lepo petje	20
OV A. Čok: Dan dreves, gledališče in miklavževanje	21
NSŠ F. Levstik: Povodni mož je kot Rubikova kocka	22
NSŠ S. Kosovel: Na plavalnem tednu je bilo poučno in zabavno	23
NSŠ S. Kosovel: Oopenski srednješolci na vigilijo po Radiu Trst A	31
NSŠ S. Kosovel: Čaš(a) opojnih počitnic	35
NSŠ F. Levstik: Beli božič	36

Proseški srednješolci pisali pisma

Vrstnikom, ki se ne morejo veseliti kot mi

Učenci drugega razreda Nižje srednje šole Frana Levstika na Proseku so si zamislili pisma vrstnikom, ki se pripravljajo na preživljanje prazničnega časa v ostrih razmerah, ki jih ustvari vojna.

Draga Nithi,
pišem ti, ker bo kmalu božič. Zato ti bom kupila darilo, ki ga nisi še nikoli prejela. Obenem si bova izmenjali lepe misli in upam, da bodo te nekoliko omilile tvoje probleme. Želim ti, da bi se v novem letu uresničile vse tvoje želje. Prepričana sem, da bo vse šlo na bolje in upam, da boš prišla k meni in se bova igrali. Skupaj bova okrasili božično drevesce. Pri nas lahko ostaneš tudi med božičnimi prazniki. Običaj je, da pripravimo dobro in obilno kosilo, po večerji pa gremo k maši. Želela bi, da bi postali dobri prijateljici, se veselili in igrali. Voščim ti prijetne božične praznike ter srečno in zdravo novo leto, polno lepih dni.
Lep pozdrav!

Erika Rupel, 2. a NSŠ Frana Levstika

Pozdravljen Artem!
Bliža se božični las. Komaj čakam, da bosta tu božična vigilija in Božič. Meni to veliko pomeni, saj ga praznujem skupaj z družino. Pisano osvetljeni domovi, ljudje, ki pripravljajo božično drevo in jasli me spominjajo na božični čas. Ali ti praznuješ Božič? Če ga, kaj ti ta praznik pomeni?
Razumem, da ti je težko preživljati božične praznike brez očeta. Bodi močan, saj se bosta spet srečala in nadoknadila vse zamujeno. Kako praznujete decembrske praznike v vaši domovini? Ali bi rad prišel k meni domov skupaj z mamo in sestro na kosilo, kakor ste ga imeli v Ukrajini?
Lepo te pozdravljam in upam, da boš čimprej prejel moje pismo in mi odgovoril.
Lep pozdrav,

Erik Blasina, 2. a NSŠ Frana Levstika

Dragi prijatelj,

zelo mi je žal, za kar doživljaš v tem trenutku. Vse, kar se dogaja v tvoji državi je živ absurd. Vojne v 21. stoletju so prava norost, človek se ni prav ničesar naučil iz zgodovine. Prav v tem času, ko se pripravljamo na Kristusovo rojstvo, bi človek moral uživati svet v miru in ljubezni do sočloveka ter imeti možnost, da božični čas preživi v družinskem krogu. Hvala Bogu imam to srečo, da kljub delovnim obveznostim staršev, bomo lahko letošnji božič praznovali skupaj, in sicer doma pri starih starših. Babica in očka bosta pripravila kosilo in skupaj s sestro bova uživala obrok. Po kosilu pa bomo še šli k pradedku in prababici, saj imam srečo, da sta še oba živa.

Toplo upam, da boš tudi ti lahko kmalu spet imel tak božič.

Lep pozdrav,

Gabrijel Legiša, 2. a NSŠ Frana Levstika

Draga Mira!

Upam, da si v redu. Pišem ti, ker božič že trka na vrata. Pri nas v Sežani so že padle prve snežinke. V šoli vadimo za božičnico. Peli bomo, recitirali in se zabavali. Vem, da doživljaš težke trenutke doma in upam, da veš, da sem ti zelo blizu. Večkrat pomislim na to, da si res pogumna in verjamem, da boš tudi ti kmalu imela veliko sreče in veliko lepih prese- nečenj. Želim ti vesel božič, poln ljubezni in miru. Lepo te pozdravlja tvoja prijateljica Matilda!

Matilda Rupelli, 2. a NSŠ Frana Levstika

Zanimiv dan otroškega vrtca Marjana Štoke na Proseku **Obrane oljke je nono Peter odpeljal v torkljo**

V mesecu novembru smo v vrtcu na Proseku imeli prav poseben dan, saj smo na vrtčevskem igrišču ročno obirali oljke.

Z veseljem smo poprijeli za delo. S skupnimi močmi smo nabrali dva zabojnika pridelka. Nabrane oljke je nono Peter odpeljal v torkljo. Pridobljeno olje so nam nalili v pollitersko stek- leničko.

Vrtčevsko oljčno olje smo otroci in učiteljice poskusili s koščkom kruha. Bilo je odlično.

V bazovskem vrtcu obeležili dan dreves

Vrt po novem krasita dve lipi

V torek, 21. novembra 2023, smo praznovali državni dan dreves. Ob tej priliki se je vzhodnokraški rajonski svet odločil, da podari našemu vrtcu dve lipi.

Tako so naslednje jutro na naš vrt prišli občinski uslužbenci z drevesi, bagerjem in lopatami ter nas povabili, naj pridemo ven pogledat, kako bodo posadili lipi. Vrt delimo z italijanskim vrtcem Antonia Illersbergerja, tako da so se nam pridružili tudi italijanski otroci. Ko so uslužbenci izkopali dve luknji z bagerjem in vsadili obe drevesi, smo vzeli vsak svojo lopatico in pomagali napolniti luknji z zemljo.

Rajonskemu svetu se za nepričakovani dar iskreno zahvalimo vsi otroci in vzgojiteljice vrtcev Ubalda Vrabca in Antonia Illersbergerja.

Otroci vrtca Justa Košute in učenci šole Alberta Sirka iz Križa Ob dnevu otrokovih pravic spoznavali različne kulture

V ponedeljek, 20. novembra, smo otroci otroškega vrtca Justa Košute in učenci osnovne šole Alberta Sirka obeležili svetovni dan otrokovih pravic. Otroški vrtec Just Košuta letos obiskuje nekaj otrok, ki izhajajo iz etnično različnih družin. Z multikulturalnostjo se danes srečujemo vsepovsod, zato smo se odločili, da bomo spoznavali pravico otrok »Vsi smo enaki in enakopravni, ne glede na barvo oči, las in kože.«.

S tem namenom smo v šolo Alberta Sirka povabili mamice otrok, ki izhajajo iz Francije, Srbije in Kenije. Otroci so spoznavali zastave omenjenih držav in tradicionalne predmete posamezne države. V francoščini, srbsčini in v jeziku svahili smo se naučili pozdravov in lepih besed kot na primer »prosim in hvala«. Mama Aurora je skupaj s sinom zapela v francoščini pesem Na kmetiji je lepo in božično pesem Cin cin zvončki pojejo. Mama Bojana nam je povedala pesmico o številkah v srbsčini ter otrokom pokazala tradicionalno kmečko obuvало opanke. To je obuvало iz živalske kože brez pete z zavihano konico. Za konec pa nam je mama Muna oblečena v tradicionalno lokalno svahili obleko imenovano »desh desh« zaigrala na tradicionalni boben »ng'oma«. To je boben iz kravje kože. Ob spremljavi bobna nam je v svahili jeziku zapela otroško pesem Jambo.

Za konec smo vsi skupaj zapeli Mi se imamo radi.

Hvala vsem mamam, da smo skupaj z otroci na zabaven način spoznavali različne kulture, običaje ter jezike. Otroci so ugotovili, da se medsebojno razlikujemo. Pomembno je, da sprejemamo sebe in druge takšne kot smo in jih spoštujemo. Pomembno je, da si med sabo pomagamo, se iz nikogar ne norčujemo in smo strpní drug do drugega.

Buča velikanka v otroškem vrtcu Justa Košute

Z očmi, nosom in usti je oživela in okrasila hodnik

Oktobra smo v vrtcu spoznavali jesensko sadje, plodove in poljske pridelke. Zadnji teden v mesecu smo spoznavali buče različnih oblik, velikosti in različnih barv ter njihovo uporabnost. Otroci so okrasno bučo velikanko, opazovali, tipali, vonjali in udarjali po njej. Vzgojiteljica je izrezala pokrov, otroci so pokukali v notranjost in ugotovili, da so notri semena. Otroci so semena ločili od bučnega mesa in pri tem uživali. Semena bomo posušili in v zimskem času dali ptičkom za hrano.

Ko je bila buča prazna smo ji izrezali še trikotne oči, nos in strašna usta. Buči smo dodali še modre laske in tako se je spremenila. Z izrezanimi očmi, usti in nosom je oživela in okrasila naš hodnik.

10

Presenečenje v vrtcu na Colu

Na dvorišču je rigal osel, ki nato ni hotel oditi

V torek, 3. oktobra, nas je po malici pričakalo prav posebno presenečenje. Na našem dvorišču je veselo rigal osel. Pravi osel. Trmasti osel. Osel Janko. To pa ni bilo vse. Ker so osli trmasti in je Janko osel, se je tistega jutra odločil, da ne bo odšel iz hleva sam. Tako je prišel k nam v spremstvu konja, velikega svetlega konja, takega, kot ga ima Pika Nogavička. Gospod Omar nam je razložil vse o oslih, kaj jedo, kako živijo in predvsem, da imajo nadvse radi družbo.

Zadnja trditev drži, to smo tudi sami spoznali, ko ob odhodu ni hotel iz vrtčevskega dvorišča. Ko se je vendar odločil, nam je, ob spremstvu konja, zarigal v slovo.

11

Ekскурzija učencev Osnovne šole Franceta Bevka v Miramar

Najlepše je bilo poslušati morske zvočke

Učenci OŠ Franceta Bevka smo 18. in 19. septembra letos obiskali naravni morski rezervat pred Miramarskim gradom in spoznali muzej BioMa Biodiversità marina (Morska bioraznolikost).

V mesto smo se podali z avtobusom in med potjo občudovali krasen razgled, ki se je odpiral pod kraško planoto. Ko smo prišli v Miramar, nas je sprejela gospa Chiara, ki nam je razložila, zakaj je nastal miramarski rezervat in njegovo namembnost ter kako se moramo v njem obnašati in ga spoštovati.

Opazovali smo morje, plažo in vranjeko, ki kraljujejo na morskih skalah ob gradu. Nato smo se preselili v bivše konjušnice, kjer je danes muzej BIOMA. Poslušali smo zgodbo o dobrem ribiču Hektorju, zgradili smo piramido o morskem ekosistemu, spoznali morska bitja, ki živijo v našem morju in si ogledali makete s posebnostmi morskega dna.

Najbolj nam je bilo všeč poslušati morske zvočke, in sicer oglašanje rib, in moteče zvočke ladij ter v tunelu doživeti morsko dno ponoči. Žal smo spoznali, kako človek onesnažuje morje in njegovo okolje ter s prekomernim in agresivnim ribarjenjem slabo ravna z morskimi bitji, s čimer ogroža njihov obstoj. Na koncu je bilo vsem jasno, da je vsako živo bitje pomembno, ker ima svojo vlogo v ekosistemu.

Vrnili smo se polni navdušenja z vednostjo, da moramo spoštovati, varovati in lepo ravnati z morjem in njegovimi prebivalci, saj le tako bomo ohranili naravno ravnovesje ob dobrem počutju vseh živih bitij na našem planetu.

Učenci 4. r. OŠ F. Bevk – Iris, Marko, Oliver, Lara, Bianca, Asia, Tereza, Nika, Vasilij, Ivan, Iris L., Kristina

Ekскурzija v Ljubljano COŠ Pinka Tomažiča v Trebčah

Po knjižnem sejmu še v koliščarsko naselje

Učenci Celodnevne osnovne šole Pinka Tomažiča v Trebčah so konec novembra najprej obiskali knjižni sejem v Ljubljani, nato je sledil še prav poseben del ekskurzije, ki so ga takole opisali ...

Po kosilu smo se odpeljali na Ljubljansko barje, kjer nas je pričakala vodička ga. Elena Leghissa. Obrazložila je nastanek barja in jezera. Ogledali smo si koliščarsko naselje Morostig. Hodili smo po leseni ploščadi. V prazgodovini je bilo tam jezero. Med potjo nam je razlagala o prvih prebivalcih tega kraja, to so bili koliščarji, o raznoliki flori in favni. Žal je veliko vrst ogroženih.

Prispeli smo do rekonstrukcije koliščarske vasi, pred nami je stalo pet kolib na kolih. Opazili smo potopljen drevak, ki so ga potopili, da ne bi zmrznil v hudi zimi. Ogledali smo si kolibe: prva je bila rekonstrukcija hiše tkalca. Ta je iz preprostih lanenih niti stkal na statvi celo obleko. Lončarji so izdelovali posodo iz gline, ki so jo žgali v posebni peči, da je postala nepre pustna in trdnjša. Druga koliba je bila hiška lovca: v njej so bila poleg postelje še razne sekire, bodala, kosti. Zadnja koliba je bila hiška metalurga, takratnega kovača. Zaradi strupenih plinov, ki so nastajali med topljenjem bakra, je metalurg spal v drugi hišici. Metalurg je za izdelovanje orožja in orodja uporabljal kremen, rogovje in kosti ter baker, ki je bila prva kovina, ki jo je človek odkril.

Prebivalci kolišč so bili tudi nabiralci, poljedelci, lovci in živinorejci. Jedi so shranjevali v soli.

Na koncu smo si ogledali muzej o koliščarjih. Zvedeli smo, da so leta 1879 našli prve ostanke koliščarjev med obnavljanjem in kopanjem novih jarkov. Izkopavanje se nadaljuje še danes. Ogleдали smo si muzej in se poslovili od vodičke.

Spis učencev osnovne šole na Colu

V šoli ni bilo učiteljev

V ponedeljek smo prišli v šolo in ni bilo niti enega avta v parkirišču. Šolska vrata so bila odprta in šipa je bila razbita. Starši so odšli, učiteljev ni bilo in niti sluginje.

Vstopili smo v šolo, v razred smo šli obuti v čevlje in smo sami pisali tiho vajo matematike. Dali smo si sami oceno 10+. Nato smo vzeli šolske blazine in smo šli malo počivat. Šli smo v kuhinjo in pojedli torto, sladice, piškote, bonbone in smo spekli palačinke. Kave nismo pili.

Nato smo se šli igrat nogomet na dvorišče. Razdelili smo se v dve skupini. Med igro je žoga padla na cesto. Ko smo šli pobrat žogo, smo našli torbo, v kateri so bile videoigre. Nato smo vzeli ključke šolske shrambe. V shrambi smo dobili Miklavža, ki je spal na starem računalniku. Bil je oblečen v pižamo.

Opazili smo, da je imel v rokah naše pismo, tako smo napisali še prošnjo za dodatna darila. On se ni sploh zavedal, da smo bili tam. Prosili smo ga za velika nogometna vrata, motor in nov računalnik za videoigre. Nato smo se igrali pet ur na računalniku, dokler nismo slišali, da je nekdo potrkal.

Martin je šel pogledat, kdo je: bil je FBI. Zbežali smo v klet in policaji nas niso našli. Ko so odšli, smo organizirali zabavo ob 50-letnici šole. Za zakusko so bile palačinke z nutelo in čaj. Plesali smo in imeli glasno glasbo. Pojedli smo ogromno torto in smo bili v kleti do dveh zjutraj. Nato smo šli sami domov in spali do nedelje.

Učenci 4. in 5. razreda OŠ Alojza Gradnika

Na proseški osnovni šoli je živahno Spoznali ribiča, obirali oljke, martinovali in obiskali Ljubljano

Letošnje šolsko leto se je na šoli Černigoj na Proseku začelo v znamenju novih odkritij in dogodivščin.

Najprej smo se v sončnem septembrskem dnevu podali v Sesljan, kjer smo spoznali ribiški poklic s pomočjo simpatičnega ribiča Aleša Grilanca. Nato smo se podali še v Križ na ogled ribiškega muzeja, kjer smo odkrili, kako so ribiči opravljali poklic pred mnogimi leti.

Preživeli smo tudi jutro v družbi gospoda Dušana Križmana, s katerim smo obirali oljke (lečinke in belice) in spoznali poklic oljkarja.

Po slavnostnem praznovanju vaškega zavetnika Sv. Martina, ko smo si ogledali gledališko predstavo in imeli na šoli že tradicionalno bogato loterijo, smo se z vlakom peljali na ogled Knjižnega sejma v Ljubljani, kjer smo se podali tudi do Ljubljanskega gradu.

Ob spremstvu spretnih in zabavnih vodičev in s pomočjo namigov smo celo ugotovili, kako je Erazem Predjamski pobegnil z Ljubljanskega gradu. Nato smo se z vzpenjačo spustili v center mesta. Tam sta nam učiteljici povedali cel kup zanimivosti o Plečnikovi Ljubljani, o Tromostovju, o Prešernovem in Kongresnem trgu, o Robbovem vodnjaku in stolnici Sv. Nikolaja. Vrnili smo se v Sežano, kjer so nas pričakovali nasmejani obrazi staršev šele v večernih urah, utrujeni, a navdušeni. Komaj pričakujemo, kaj vsega nas še čaka v prihajajočem novem letu!!

Miklavž se je ustavil tudi na Proseku

Najsvetlejša zvezda je priklicala dragega gosta

Dnevi v prvem tednu čarobnega decembra so minili v pričakovanju Miklavža, ki nas je obiskal v ponedeljek, 4. decembra 2023, v Kulturnem domu na Proseku.

Najprej smo si ogledali igrico Najsvetlejša zvezda, nato pa smo glasno priklicali Miklavža. In res je prišel!

Miklavž nas je prijazno nagovoril in obdaril.

V znak zahvale smo Miklavžu zapeli pesmico in mu obljubili, da bomo pridni še naprej.

18

Dobri mož je bil tudi na Colu

Miklavž je kar sam sestavil kuhinjo

Naposled je napočil tisti nestrpno pričakovani dan v letu, ko nas obišče prvi izmed dobrih mož. Sv. Miklavž nas je v vrtcu Antona Fakina na Colu letos presenetil z nepričakovanim in prav posebnim darilom, čudovito lično kuhinjo, katero je prav sam v celoti sestavil.

Dolgo je žagal, barval in izdeloval, da je lahko nastala taka kuhinja, kot si jo res vsak otrok želi. Neizmerno smo mu hvaležni in upamo, da je sv. Miklavž obdaroval prav vse otroke, predvsem tiste, ki nimajo take sreče kot mi.

19

Miklavževanje v trebenskem otroškem vrtcu

Miklavž je poklepetal in poslušal lepo petje

V sredo, 6.12.2023, je bil v našem vrtcu poseben dan. Obiskal nas je Miklavž, ki so ga otroci težko pričakovali.

Prinesel nam je vrečo, polno darilo. Otroci so jo odprli skupaj, v njej pa je bilo polno daril. Bile so nove igrače, s katerimi so se otroci takoj igrali.

Miklavževanju so se pridružili tudi otroci, ki obiskujejo prvi razred osnovne šole. Miklavž je z otroki poklepetal in prisluhnil njihovem petju, dopoldne pa je bilo polno otroškega smeha, petja in razigranosti.

20

Zanimivi trenutki openskega vrtca

Dan dreves, gledališče in miklavževanje

Kot je razvidno iz fotografij, otrokom, ki obiskujejo Otroški vrtec Andreja Čoka na Opčinah, ni dolgčas.

Otroci so ob dnevu dreves praznovali tako, da so iz naravnega in recikliranega materiala izdelali Jesenkota. Izdelek so otroci obesili na veje in skupaj z vrtcema Don Marzari in Fraulin primerno počastili praznični dan.

Zanimive ure so tudi tiste, ki potekajo v okviru projekta gledališke vzgoje. Ta projekt se v letošnjem šolskem letu izvaja v vrtcu, in sicer ob dragocenem sodelovanju Melite Malalan Alenke Petaros.

Šestega decembra pa so se otroci, kaj drugega, srečali z Miklavžem. Prireditev njemu v čast je potekala v Finžgarjevem domu. Otroci so navdušeno sledili predstavi Palica in oglje v izvedbi osnovnošolskih učencev. Kasneje je otroke obiskal Miklavž in jih obdaril s sladkarijami.

21

Ogled predstave v Kulturnem domu na Proseku

Povodni mož je kot Rubikova kocka

Učenci proseške in openske nižje srednje šole so si v torek, 12. decembra, v Kulturnem domu na Proseku ogledali predstavo o Povodnem možu.

Igro je vodil igralec Nik Škrlec (na fotografiji s spletne strani Triglavzdravje.si), ki je pripovedoval o Povodnem možu z različnih zornih kotov in je v dogajanje poskušal vključiti tudi publiko, tako da ji je postavljajl vprašanja in jo povabil na oder. Igralec je želel sporočiti učencem, da poezija ponuja več kot milijon možnosti za izražanje in razumevanje nekega sporočila. Z raziskovanjem moramo le začeti in z malimi koraki bomo daleč prišli.

To je poskušal prikazati s pomočjo rubikove kocke in žongliranja. Pri žongliranju je bil res priden, a to ni prišlo kar samo od sebe. Najprej je vadil z eno samo žogico, nato pa jih je dodajal in postal vedno bolj spreten. Želel nam je povedati, da je tako tudi z učenjem poezije na pamet.

Če se poezijo učimo po malih koščkih, se jo bomo res naučili. V poezijo se moramo tudi vživeti, razumeti, kakšen pogled je imela Urška na plesu, kakšen je bil Povodni mož itd.

Po predstavi so se učenci spet vrnili v šolo.

Yannick Ariano, 2. a NSŠ Frana Levstika

Vtisi srednješolcev po tednu v Murski soboti

Na plavalnem tednu je bilo poučno in zabavno

Opis poti

20. novembra 2023 smo se učenci Nižje srednje šole Srečka Kosovela in Nižje srednje šole Frana Levstika zbrali ob 7.45 na parkirišču pri Grmadi, da bi odpotovali na teden v naravi v Prekmurju. Odpotovali smo ob 8.00. Na poti so nekateri spali, drugi se igrali, brali ali se pogovarjali. Postanek smo naredili na počivališču na Štajerskem, kjer smo tudi pomalicali. Skozi okno sem občudoval barve jesenskih gozdov. Po štirih urah vožnje smo prispeli v dom v Murski Soboti. Sprejeli so nas tamkajšnji učitelji, nam dali navodila in po kosilu smo se že odpravili v bazen.

Alessandro Barberis, 1. a NSŠ Srečka Kosovela

Bivanje v domu

Poleg delavnic smo v domu imeli prosti čas, med katerim smo se zbirali v bunkerju. Tam smo se lahko družili in se igrali namizne igre. Poleg bunkerja smo imeli na razpolago tudi košarkarsko in nogometno igrišče, žoge in loparje za badminton. Prosti čas smo imeli po kosilu in večerji.

Mark Škerk 1. a, NSŠ Srečka Kosovela

Nova prijateljstva

Teden v naravi je bila prava priložnost, da bolje spoznam svoje sošolce in druge sovrstnike. Nekateri sem poznal že iz prejšnjih let, drugih pa nisem še srečal. Najlepše je bilo to, da sem bil lahko v sobi s svojim prijateljem Nejcem, s katerim se zadnje čase zelo zabavam tako v šoli kot pri nogometu. Vsi dnevi so bili polni dejavnosti, tako da se nismo dolgočasili. Ob koncu tedna je profesor organiziral nogometno tekmo med opensko in proseško šolo. Tekma je bila zelo nape-ta in oboji smo dobro igrali, a na srečo smo bili zmagovalci mi, učenci openske šole.

Gregor Oberdan, 1. b NSŠ Srečka Kosovela

Kuharska delavnica na tednu v naravi

Na tednu v naravi smo se udeležili kuharske delavnice. Učiteljica nam je opisala prekmursko gibanico, sladico, ki jo poznajo po vsej Sloveniji. Gibanice sicer nismo pripravili, ampak smo spekli tipični kruh, ki mu pravijo pereg.

Pereg ima posebno obliko, spletejo ga namreč v obliko venčka. Učiteljica nas je porazdelila v skupine po pet. Vsi smo si nato nadeli kuharske predpasnike in pognili mizo z belim prtom. Vsaka skupina si je pri bližnji mizi priskrbela potrebne sestavine za pripravo pereca. Potrebovali smo kozarec mleka, kozarec vode in mešanico moke, kvasa, soli in skladkorja, ki nas je že pripravljena čakala v kovinski posodi. V posodo smo dolili vodo in mleko ter vse skupaj pomešali s pomočjo večje jušne žlice. Učiteljica nam je po potrebi dodajala moke, dokler se ni vse skupaj zgostilo v maso. Testo je vsak po vrsti gnetel, nakar smo ga položili v posodo, pokrili s prtičkom in pustili vzhajati. Čez nekaj časa smo testo vzeli iz posode in ga razdelili na manjše kose. Vsak učenec je dobil enega in ga je lahko poljubno oblikoval v pereg. Svoj kos testa smo razdelili

na polovico in vsako s prsti razvaljali v dva dolga svaljka. Oba smo nato spletli v kito, kateri je vsak dal svojo obliko. Izdelke smo dali v peč. Medtem je vsaka skupina narisala na list papirja reklamo za svojo pekarno in jo nato predstavila ostalim. S tem je bilo naše kuharske delavnice konec. Pri večerji smo poleg običajne hrane poskusili tudi naše perece, ki so bili zelo okusni.

Čeprav mi kuhanje ni posebno všeč, moram povedati, da me je kuharska delavnica navdušila.

Žiga Vidali, 1. a NSŠ Srečka Kosovela

Delavnica krajinske umetnosti oziroma land arta

Land art je oblikovanje z uporabo naravnih materialov. Ponavadi si naravne materiale priskrbijo v gozdu, mi pa smo uporabili razne vrste školjk, saj je bilo za sprehod po gozdu že premrzlo. Učiteljica nas je porazdelila v skupine in vsaka je morala izdelati umetnino iz školjk, ki bi prekrivala celo mizo. Moja skupina se je odločila, da bo ustvarila leteči balon. Ko smo končali z oblikovanjem, smo umetnine ocenili. Imeli smo se zelo lepo.

Zelo rada bi se vrnila v Prekmurje in mislim, da so se tudi moji sošolci imeli lepo.

Ariadna Mesar, 1. a NSŠ Srečka Kosovela

Na delavnici smo imeli na razpolago najrazličnejše materiale, in sicer školjke različnih barv in oblik, zamaške plastenk, palčke, kamenčke, orehe, koščke lesa...

Skupine so ustvarile marsovca, hišo, leteči balon, logotip kake znamke in še marsikaj.

Petra Gelfi, 1. b NSŠ Srečka Kosovela

Pomurski muzej

V Murski Soboti smo si skupaj z učiteljico Alenko ogledali Pomurski muzej, v katerem je od 17. st. živela madžarska rodbina Szapáry. Vodnica nam je opisala življenje v Prekmurju nekoč. Pokazala nam je tudi, kako so bile videti hiše v Prekmurju, kolesa, nakit, kako so pekli kruh, glinene lončke itd. Po ogledu smo si lahko kupili tudi spominčke.

Nejc Peterlin, 1. a NSŠ Srečka Kosovela

Plavalni tečaj

V ponedeljek, 20. novembra, smo se hitro po kosilu odpeljali z avtobusom v Terme Radenci. Pričeli smo s testiranjem. Vsak je po želji plaval od ene strani bazena do druge, medtem pa so plavalni učitelji učence ocenili in jih glede na oceno razdelili v tri skupine.

V torek, 21. novembra, smo hitro po zajtrku odšli v terme, kjer smo začeli s plavalnim tečajem. Učitelj Andrej nas je v torek naučil prsne tehnike in to smo vadili celo jutro.

V sredo, 22. novembra, smo se kot v torek zjutraj odpravili v bazen. Najprej smo malo vadili prsno tehniko, nato pa smo pričeli s kravlom, ki smo ga vadili celo jutro.

V četrtek, 23. novembra, smo šli kot vsako jutro v bazen. Tokrat nas je učitelj Andrej naučil hrbtne tehnike.

Zadnji dan pa smo imeli tekmovanje v plavanju. Najprej je tekmovala prva skupina, medtem pa je druga skupina plavala v toplem bazenu. Kasneje sta se skupini izmenjali. Na koncu so nam povedali, na katero mesto smo se uvrstili in tako se je zaključil plavalni teden.

Nina Štokelj, 1. a NSŠ Srečka Kosovela

Učitelji na tednu v naravi

Na tednu v naravi smo spoznali nove učitelje. Ti so bili Andrej, Matjaž, Petra, Alenka in Irena. Andrej, Petra in Matjaž so nas učili plavati. Mene je učil Andrej. Alenka me je naučila igrati štrbunk, vodila nas je v muzej in nas učila cirkuških spretnosti. Irena nas je učila peči perece in ustvarjati z naravnimi materiali.

Vsi učitelji so bili zelo simpatici in prijazni.

Christian Budin, 1. b NSŠ Srečka Kosovela

Murska Sobota ima talent

Prvošolci Nižje srednje šole Srečka Kosovela z Opčin in Nižje srednje šole Frana Levstika s Proseka so se od 20. do 24. novembra udeležili tedna v naradi v ČŠOD Murska Sobota. Četrty večer so imeli predstavo »Murska Sobota ima talent«, ko so učenci predstavili svoje talente.

Nastopali so v skupinah z izjemo enega učenca, ki je nastopal sam. To je bil Anton iz proseške šole, ki je na kitari zaigral nekaj pesmi. Sledila je skupina »Black and Beige«, ki so jo sestavljale štiri punce. Mina, Dara in Nicole so plesale, Helena pa je zapela znano uspešnico Taylor Swift »Shake it off«. Nato so nastopali fantje s Proseka. Liam, Rok in Noel so zapeli pesem »Vince rumeno« ansambla Beneški fantje in nato so še povedali smešnico. Na koncu so poklicali na oder tudi Gregorja iz openske šole in se mu zahvalili, ker jim je pomagal pri pripravah na nastop. Čarodeja Anton in Marko sta publiko očarala z magičnimi triki. Sledila je plesna točka. Ariadna, Zala in Nina so si oblekle kopalni plašč, pod katerim so imele blazino, da bi zgledale debelejše, in zaplesale po notah pesmi »Debela dekl'ca« skupine Rendez-Vous. Predstavo sta zaključila Janez in Nejc s skečem z naslovom »Salumieri«. Nejc je bil salama, Janez pa ga je pojedel. Publika je bila pozitivno presenečena in vsi so se zabavali.

Maksimilijan Harden Spetič, 1. a NSŠ Srečka Kosovela

Po večerji je v domu potekal šov Murska Sobota ima talent, na katerem so lahko učenci pokazali svoje talente. Program sva povezovala Mark in jaz. Prvi je nastopil Anton z glasbeno točko. Druge na vrsti so bile Nicole, Kajla in Mina, ki so plesale, Helena pa je pela. Tretja sta bila Marko in Anton z magično točko s kartami. Četrte so nastopile Petra, Matilda in Dara s plesno točko. Peta je bila Elizabeth z akrobatsko točko. Šesti so bili Liam, Rok, Jan in Noel s smešnico in pesmijo. Sedma skupina pa je nastopila nenapovedano, ker so si želeli spoznati njen talent. To sta bila Nejc in Janez, ki sta pripravila skeč. Tisti večer je bil za vse zelo zabaven.

1. a Matjaž Grgič, NSŠ Srečka Kosovela

Med raznimi dejavnostmi, ki so jih za nas organizirali učitelji, je bil tudi šov »Murska Sobota ima talent«. Imeli smo dva dni na razpolago, da si izmislimo in pripravimo točke, s katerimi bi nastopali na šovu. Vsi smo bili navdušeni nad izzivom. Dva dni smo trdo vadili v svojih sobah in na odru. Končno je prišel težko pričakovani dan. Nastopajoči smo bili vznemirjeni in nestrpni. Ogljedali smo si razne točke: akrobacije, smešnice, koreografije itd.

Tudi jaz sem s svojo skupino pripravila točko z naslovom »Le Babet«. Ob glasbi pesmi »Debela dekl'ca« smo navdušeno zaplesale. Naš nastop je bil malo različen od ostalih, ker smo se preoblekle v debelo dekl'co: na sebi smo imele plavalna očala, plavalno kapo, japonke in kopalni plašč, pod katerega smo dale vzglavnike, da bi zgledale bolj debele.

Ko se je šov zaključil, smo imeli skupno zabavo. Plesali smo, peli, se krohotali itd. Potem je vsak šel v svojo sobo in mirno zaspal. Ta večer mi je bil posebno všeč, ker smo se vsi skupaj zabavali in družili.

Zala Ban, 1. b NSŠ Srečka Kosovela

Vsakič ko smo imele prosti čas, smo vadile in naše prijateljice so nam svetovale, kako lahko razvijemo koreografijo. Poskusile smo pred profesorico in rekla nam je, da smo pridne. V četrtek zvečer je bila predstava. Ko smo bile mi na vrsti, sem bila napeta. Plesale smo, Helena pa je pela brez mikrofona. Predstava mi je bila zelo všeč in upam, da se bo taka priložnost spet ponovila naslednje leto.

Kajla Milič, 1. b NSŠ Srečka Kosovela

Ko smo nastopale, smo se sramovale, ker je bilo v dvorani veliko gledalcev oziroma fantov. Profesorica nam je rekla, da moramo misliti, da smo prisotne samo me tri in profesorica. Tako smo naredile in nam je uspelo. Na koncu smo si želele spet ponoviti našo izvedbo, a ni bilo dovolj časa, ker nas je čakala diskoteka.

Dara Batti, 1. b NSŠ Srečka Kosovela

Večerne igre

Vsak večer smo igrali posebne in prelepe igre. Nekatere smo že poznali, druge pa ne. Najlepša večerna igra je bila po mojem štrbunk. V tej igri moraš z žakeljčkom zadeti desko oziroma luknjo v njej. Če desko samo zadeneš, dobiš eno točko, če pa žakelj pade v luknjo, dobiš dve točki. Zelo smo se zabavali in moja skupina je zmagala dvakrat.

Nek večer smo seveda igrali tudi bingo. Poleg štrbunka in binga pa smo igrali tudi nenavadno prekmursko igro. Učenci so imeli desko, na kateri so morali nategniti 12 vrvic. Nekateri so držali po eno, drugi pa po dve vrvice. Nato so na vrvice položili žogico in so desko morali prepeljati na nasprotno stran. Igra je bila zelo zabavna in morali smo sodelovati eden z drugim. Vse večerne igre bi rada še kdaj igrala.

Michelle, 1. b NSŠ Srečka Kosovela

Delavnica cirkuških spretnosti

Na delavnici smo vadili tri cirkuške spretnosti. Prva je bila vrtenje kitajskega krožnika na palici. Spretnost je bila zelo težka in mi ni uspela.

Druga spretnost je bila »flower stick« oziroma spretnost, pri kateri si z dvema paličicama podajaš palčko, ki ima na obeh koncih cvet. Ko se palčka vrti, se z njo vrtita in odpirata tudi cvetova, ki ustvarita zelo lep vizualni efekt.

Zadnja spretnost je bil »diablo«, za vrtenje katerega potrebujemo dve paličici, okoli katerih je zavezana vrvica, med njima pa je diablo, predmet, podoben dvema kozarcema, katerih dno se stika. Sredi »diabla« je prostorček, ki omogoča, da je predmet naslonjen na vrvico. Nato ga lahko premikaš na levo ali na desno. To narediš tako, kot če bi udarjal s paličicama na boben. Čez nekaj časa lahko predmet vržeš v nebo. Kar mi je na delavnici najbolje uspelo je prav vrtenje diabla. Delavnica mi je bila všeč.

Philip Vučenovič, 1. b NSŠ Srečka Kosovela

Povratek domov

V petek smo se po kosilu odpravili domov. Na avtobusu sem sedel v predzadnji vrsti. Sredi poti smo se igrali briškolo. Zelo smo se zabavali. Ustavili smo se na nekem počivališču, kjer smo si privoščili sladkarije, bonbone itd. Malo pred prihodom na Opčine smo še enkrat vsi skupaj zapeli pesem »V Nabrežini blizu Trsta«. Pot domov je bila zelo sproščena, zabavna in prijetna.

Marco Babich, 1. b NSŠ Srečka Kosovela

FOTOGRAFIJE:

Letošnji zeleni teden prvošolcev v Murski Soboti.

Božični utrinki učenk in učencev NSŠ Srečka Kosovela

Openski srednješolci na vigilijo po Radiu Trst A

Učenke in učenci Nižje srednje šole Srečka Kosovela so letos sodelovali pri pripravi božične radijske oddaje za Radio Trst A, ki jo ureja Radijski oder. Tem in drugim prispevkom lahko prisluhnete na predbožični večer po radijskih valovih. Ker so vsi podrobno opisali doživljanje božiča, smo izbrali le nekaj odlomkov. Vesele praznike želimo vsem!

Na božični dan pomaga moj brat Ivan noni pri pripravi kosila in si vsako leto zamisli nov jedilnik. Lansko leto je skuhal toliko stvari, da nismo niti večerjali! Za to pomembno priložnost pripravimo mizo v dnevni sobi, jaz pa pomagam nonotu pri pripravi. Nona dovoli, da uporabimo krožnike iz porcelana in kristalne kozarce, ki jih skrbno hrani že dolgo let. Ob mizi je tudi velika lončena peč, zato je zelo prijetno jesti kosilo in se pogovarjati. V vsakdanjem življenju opravljamo vsako reč na hitro; lepo je, da se skupaj usedemo in si posvetimo nekaj časa. Nono vedno pripoveduje svoje dogodivščine, ki jih je doživel med otroštvom; pove nam, kako je praznoval božič. Tedaj so praznike nestrpnost čakali, ker so se tistega dne lepo oblekli in si privoščili boljšo hrano.

Christian Grgic, 3.b NSŠ Srečka Kosovela

Z družino vsako leto okrasimo drevesce, ki je plastično, a je vseeno lepo. Naši okraski so večinoma ročno izdelani: nabrali so seh časom, saj vsako leto shranimo ročna dela iz šole ali vrtca. V Grčiji se nona ne ukvarja preveč z okraševanjem. Drevčke ima že pripravljeno z balončki in trakovi v shrambi ter ga pred Božičem le vzame ven in postavi. Ona za praznike raje peče piškote. Za božično kosilo imamo tu vsakič nov jedilnik: grške jedi imajo mamljivo dišijo in so polne začimb, za praznike so še bolj okusne! Nona peče meso, ki je zelo okusno; meni je vse meso všeč, zato ni problema. Nona v Grčiji se rada spominja, kako je praznovala Božič; za praznike so si v družini lahko privoščili veliko pojedino in novo obleko.

Artemis Plesničar, 2. b NSŠ Srečka Kosovela

Vsako leto okrasimo tudi vas Repnič z drugimi vaščani: 23. decembra otvorimo vaške lučke in po slavnostnem prižigu pojemo, plešemo ter si vsi skupaj zaželimo: "VESEL BOŽIČ!" Naša vas je med prazniki vsa svetleča, podobna je božičnemu balončku.

Všeč mi je praznovanje božiča in upam, da se ne bo v prihodnosti nič spremenilo. Moja želja za letos je le ta, da bi na predbožično noč snežilo in bi bilo praznovanje tako še bolj magično.

Deva Batti, 2.b NSŠ Srečka Kosovela

Moji nonoti so v preteklosti praznovali Božič na podoben način kot mi, vendar so dobili darila le za Miklavžev god, to je 6. decembra. Tudi oni so postavljali doma jaslice in drevesce, vendar so to počeli na predbožični večer in ne prej. Podobice za jaslice so bile iz mavca, ovčke pa so bile iz bombažne volne. Na domačih drevesih ni bilo električnih lučk, ampak svečke, ki so jih prižigali le, ko so peli ob jaslicah. Namesto steklenih ali plastičnih okraskov so na drevo obesili bombone, čokoladice, mandljeve sladice in majhne mandarine. Na božično vigilijo so jedli ribe, ker je tisti dan strog post. Med adventnim časom so hodili vsako jutro zgodaj k zorni maši, ki je začela ob 6. uri. Za god svetega Štefana so blagoslovili sol, 28. decembra pa so otroci hodili koledovat po vasi; temu se je reklo tepežnica. Podobno koledovanje je bilo tudi za praznik svetih treh kraljev.

Anja Kovačič, 2.b NSŠ Srečka Kosovela

Na božično vigilijo ali, kot mu pravimo mi, na božični predvečer, mama pripravi potice, orehove in mandljeve. Meni je všeč orehova. Z mlajšim bratom Jernejem preveriva, ali sva božično drevesce postavila prav in ga ustrezno okrasila. Božično drevesce je umetno: vzamemo ga iz škatle in ga nato postavimo. Okrasimo ga z različnimi božičnimi okraski, kot so leseni angelčki, pisani in stekleni balončki, pisani trakovi in utripajoče lučke. Ponavadi jaslice postavimo zadnji teden pred božičem. Figure v jaslicah so iz mavca, nekatere so zelo stare. Moja najljubša figura je kovač. Mah za pripravo jaslic nabere mo v bližnjem gozdu.

Žiga Vidali, 1.a NSŠ Srečka Kosovela

Voščilo sošolcem

Čeprav smo se spoznali le nekaj mesecev nazaj, je bilo do zdaj vzdušje v razredu veselo in hecno. V tem času smo se spoznali, skupaj smo se veliko smejali in se naučili se imeti radi. Zelo sem vesela, da imam tak razred in upam, da se bomo imeli tako lepo še naprej. Hvala vam za vse lepe trenutke in hvala tudi vsem profesoricom, ki soustvarjajo z nami te trenutke, ki si jih bomo za vedno zapomnili.

Vesel božič in srečno novo leto vsem!

Lara Sophie Ravalico, 1.a NSŠ Srečka Kosovela

Svečo prižgimo,
da srečo pridobimo.
Namesto bolezn,
dobimo več ljubezni.
Nemir
naj bo samo souvenir.
Mir pa ljudi naj spremlja,
da bo na Zemlji več veselja.
Vsem želim srečen božič in novo leto,
naj bo vaše življenje z dobrim odeto.

Elizabeth Počkaj, 1. a NSŠ Srečka Kosovela

Vsako leto prejmem za Božič nekaj lepega, ampak najbolj me preseneti naklonjenost in ljubezen tistih, ki so mi darilo podarili. Ko smo zaključili izmenjavo daril, si v dnevni sobi pravimo smešnice in se skupaj smejemo. Ura žal hitro teče in božični dan se bliža koncu, torej je napočil čas, da gremo domov. Vsakič se lepo zahvalim sorodnikom, da smo skupaj preživeli ta prelep dan, in upam, da sem jih tudi jaz razveselil, ker mi bo vsak božič ostal v srcu.

Giovanni Montesano, 2. b NSŠ Srečka Kosovela

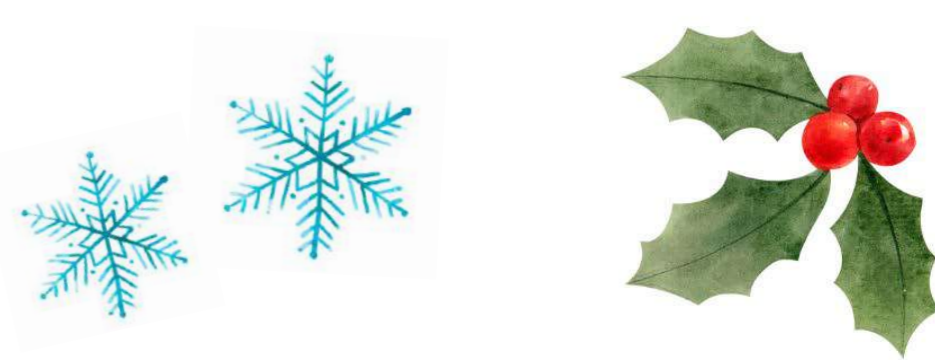

Zame se božični čas začne, ko v maminem avtomobilu začnemo vrteti božične pesmi. Mariah Carey s popevko All I Want For Christmas Is You, Wham s pesmijo Last Christmas in druge božične pesmi nas običajno spremljajo od polovice novembra vse do svetih treh kraljev. V tem obdobju v hiši gorijo sveče z vonjem cimeta in jabolke, ki nam s svojim dobrim vonjem naznanjajo, da je prišel božični čas.

Doma imamo tradicijo, da imamo v dnevni sobi na mizi adventni venček in vsako adventno nedeljo prižgemo eno svečko. Pred Svetim Miklavžem imamo že okrašeno umetno božično drevesce, ki ga okrasimo z belimi in rdečimi okraski vseh vrst. Naša tradicija je, da mora drevesce imeti vsako leto en nov in poseben okrasek. Letos smo že oktobra meseca kupili nova okraska, in sicer avtomobilček, ki ima na strehi okrašeno božično jelko, in traktor. Izbrali smo ta okraska, ker so mojemu bratcu zelo všeč vozila. Oba okraska sta rdeče barve. Pod drevesce postavimo jaslice in teden prej gremo v gozd nabirat svež mah. Tudi za jaslice velja tradicija, da vsako leto kupimo novega pastirčka. Letos smo kupili pastirčka, ki igra na flavto. Drevesce lepo okrasimo vsi skupaj. Ker tudi tata pomaga okrasiti drevesce, poslušamo vedno božično glasbo, ki je njemu všeč. Namesto angleških pesmi se po hiši zaslišijo Avsenikove božične melodije. Tudi moja muca se zelo veseli drevesca, saj se igra z visečimi okraski in z lučkami, ki so zanjo pravi Las Vegas. Tako so ji všeč jaslice, da večkrat zaspri med pastirčki. Tudi druge hišne prostore okrasimo z božičnimi palčki in lučkami. V kuhinji postavimo lučke na okno, na hodniku postavimo snežake, ki sem jih sama izdelala iz stiropora in blaga, na vhodnih vratih nalepimo nalepke s snežinkami, celo kopalnico okrasimo z brisačami z božičnimi motivi in tekočim milom v obliki medenjaka, Božička in božičnega drevesca. Tudi zunaj na balkon postavimo lučke. Ker imamo veliko božičnih lučk po hiši, tata reče mami, da je gotovo z nami elektro podjetje Enel zelo zadovoljno.

Isabel Furlan, 2. a NSŠ Srečka Kosovela

Čaš(a) opojnih počitnic

Za poezijo rabim rimo,
ki bi rimala se z zimo.

Lepo, tiho bo, veselo.
Dosti snega bo namelo.

Sneg je prišel, nam v veselje,
nalóg veliko se še melje.

Ko konec bo božičnice,
začenjajo počitnice.

Božične počitnice so za nas veselje,
vanje upiramo vse svoje želje.

Končno božič bo, zabava.
Bela so drevesa in trava.

Božič bomo praznovali,
družino in prijatelje obdarovali.

Pričakujemo si darila,
med katerimi so berila.

Prišel je božič in dobila sem darila,
vazo od mame sem razbila.

Otroci se okoli božične mize lovijo,
dokler ne izmučeni zaspijo.

Vsak dan bolj pričakovana,
v Italiji je Befana.

Počitnic bo takrat že konec,
pouka se oglasil spet bo zvonec.

*Sestavili učenke in učenci 3.a
NSŠ Srečka Kosovela_2023/2024*

Beli božič

Beli božič že prihaja,
dobro vzdušje nas obdaja.
Božični drevček se svetli,
pod njim darila čakamo vsi.
Mama še piškote peče,
mi pa smo polni sreče.
Medved že v brlogu spdi,
zunaj pa lepo sneži.
Božiček rdečo kapo nosi,
brat ga že darila prosi.
Beli božič vse nas čaka,
vsak otrok od veselja skaka.

*Mina Škabar, Tadeja Rupel in Jan Slavec
1. razred NSŠ Frana Levstika*